

μεστομέω, μέλ. -ήσω, κόβω στη μέση, κόβω στα δύο, χωρίζω στη μέση, σε Πλάτ., Ξεν.

μεσό-τομος, ποιητ. **μεσσο-**, **-ον** (τέμνω), κομμένος στη μέση, σε Ανθ.

μεσσοουράνημα, τό (οὐρανός), ο χώρος μεταξύ γης και ουρανού, το ενδιάμεσο της ατμόσφαιρας, σε Κ.Δ.

μεσσοουράνησις, ή (οὐρανός), η θέση του ήλιου στον ουρανό κατά το μεσημέρι, σε Στράβ.

μεσώω (μέσος), μέλ. -ώσω, **1.** διαμορφώνω το μέσον, βρίσκομαι μέσα ή στο κέντρο, σε Αισχύλ., Ευρ.· λέγεται για χρόνο, *ήμερα μεσοῦσα*, μεσημέρι, σε Ηρόδ.· *θέρους μεσοῦντος*, στα μέσα του καλοκαιριού, σε Θουκ. **2.** με γεν., βρίσκομαι στη μέση, *τῆς ἀναβάσιος*, σε Ηρόδ.· ομοίως, με αιτ., *μεσῶν τὴν ἀρχήν*, στην αρχή (του χρόνου) της θητείας του, σε Αισχίν.

μέσσοτος, **-η**, **-ον**, ανώμ. υπερθ. του μέσσοτος, μέσσοτος, αυτός που είναι ακριβώς στη μέση, σε Ομήρ. Ιλ.· Αιτ. *μέσατος*, σε Αριστοφ.

μέσσο-αυλος, **μεσηγύ**, βλ. [μέσο-αυλος](#), [μεσηγύ](#).

μεσσο-ήρης, βλ. [μεσο-ήρης](#).

μεσσοθήεν, ποιητ. αντί *μεσόθεν*, επίρρ., από τη μέση, σε Ανθ.

μεσσοθήι, επίρρ. αντί *μεσόθι*, στο μέσον, σε Ησίοδ.

μεσσοπαγής, **-πορος**, βλ. [μεσο-](#).

μέσσοτος, **-η**, **-ον**, Επικ. αντί *μέσσοτος*.

μεσστός, **-ή**, **-όν**, **1.** πλήρης, γεμάτος, εντελώς γεμάτος, σε Αριστοφ. κ.λπ. **2.** με γεν., γεμάτος από, πλήρης από ένα πράγμα, σε Ηρόδ., Αριστοφ.· μεταφ., *ἀπάτης, ἀπορίας μεστός*, σε Πλάτ.· μεταφ., επίσης, γεμάτος από ένα πράγμα, σε Ευρ.· ομοίως με *μτχ.*, *μεστός ἦν θυμούμενος*, δηλ. είμαι γεμάτος θυμό, σε Σοφ.

μεστώω (μεστός), μέλ. -ώσω, γεμίζω εντελώς από κάτι, με γεν., σε Σοφ. — Παθ., είμαι γεμάτος ή πλήρης από κάτι, στον ίδ.

μέσσοφά, επίρρ., ποιητ. αντί *μέχρι*, μέχρι, με γεν., σε Ομήρ. Ιλ.· με επίρρ., *μέσσοφαέχθες*, μέχρι αύριο, σε Θεόκρ.

μετά, ποιητ. **μεταί**, Αιολ. και Δωρ. **πεδά** (βλ. αυτ.) — Παθ. με γεν., δοτ. και αιτ.

A. ME GEN., 1. στο μέσον, ανάμεσα σ' ένα πλήθος, *μετ' ἄλλων ἐταίρων*, σε Ομήρ. Οδ.· *πολλῶν μετὰ δούλων*, σε Αισχύλ. **2.** από κοινού, μαζί, *μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο*, σε Ομήρ. Ιλ.· *μετὰ ζυμμάχων κινδυνεύειν*, σε Θουκ.· *μετὰ τινος πάσχειν, στήναι*, σε Αισχύλ., Σοφ. **3.** μαζί, με τη χρήση, *ίκετεύειν μετὰ δακρύων*, σε Πλάτ.· *μετ' ἀρετῆς πρωτεύειν*, σε Ξεν.· ως, περίφρ. αντί επιρρ., *ὁσίως καὶ μετ' ἀληθείας*, σε Πλάτ. **B. ME DOT., 1.** μόνο ποιητ., κυρίως Επικ., **1.** κανονικά, λέγεται για πρόσωπα, ανάμεσα, με τη συνοδεία, *μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσαν*, ο Νέστωρ βασίλευσε ανάμεσα στην τρίτη γενιά, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** λέγεται για πράγματα, *μετὰ νηυσί, ἀστράσι*, μεταξύ, ανάμεσα σε, σε Όμηρ.· *μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο*, με τη συνοδεία των ανέμων, τόσο γρήγοροι όσο αυτοί, στον ίδ. **3.** μεταξύ, *μετὰ χερσίν ἔχειν*, κρατώ ανάμεσα, δηλ. μέσα στα χέρια, σε Ομήρ. Ιλ.· *μετὰ φρεσίν*, στο ίδ. **2.** συμπληρώνω έναν αριθμό με, στο πλάι, *πέμπτος μετὰ τοῖσιν*, πέμπτος μαζί μ' αυτούς, σε Όμηρ.· σημ., το *μετά* δεν χρησιμ. ποτέ με δοτ. ενικ., με την εξαίρεση των περιληπτικῶν ονομάτων, *μετὰ στρατῶν*, σε Ομήρ. Ιλ. **Γ. ME AIT., 1.** λέγεται για κίνηση, στη μέση, το να έρχεται κάποιος ανάμεσα σε ένα πλήθος, *μετὰ φῶλα θεῶν*, σε Όμηρ.· *μετὰ λαδὸν Ἀχαιῶν*, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** σε επιδίωξη ή αναζήτηση κάποιου, *βῆναι μετὰ Νέστορα*, στο ίδ.· με εχθρική έννοια, *βῆναι μετὰ τινα*, τον καταζητώ, τον καταδιώκω, στο ίδ.· επίσης, *βῆναι μετὰ πατρὸς ἀκοῦήν*, πηγαίνω να αναζητήσω

νέα για τον πατέρα σου, σε Ομήρ. Οδ.· *πόλεμον μέτα θωρήσσοντο*, ήταν οπλισμένοι για τη μάχη, σε Ομήρ. Ιλ. **III**. λέγεται για απλή ακολουθία ή διαδοχή: **1**. λέγεται για τόπο, μετά, αμέσως μετά, πίσω, *λαοὶ ἔπονθ'*, *ὥσει μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα*, όπως τα πρόβατα ακολουθούν τον βοσκό, σε Ομήρ. Ιλ. **2**. λέγεται για χρόνο, μετά, ακολούθως, αργότερα, *μεθ' Ἔκτορα πότμος ἑτοῖμος*, μετά τον Έκτορα, ο θάνατός σου πλησιάζει, σε Ομήρ. Ιλ.· *μετὰ ταῦτα*, κατόπιν, ύστερα, στους Αττ.· *μεθ' ἡμέραν*, κατά τη διάρκεια της ημέρας, σε Ηρόδ. **3**. λέγεται για αξία, κοινωνική ιεραρχία, μετά από, πιο κάτω από, που ακολουθ. από υπερθ., *κάλλιστος ἀνὴρ μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα*, σε Ομήρ. Ιλ. **IV**. σε συμφωνία, σύμφωνα με, *μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ*, όπως εσύ και εγώ εύχομαι, σε Ομήρ. Ιλ.· *μετ' ὄγμον*, σύμφωνα με τη γραμμή του αυλακιού, στο ίδ. **V**. γενικά, ανάμεσα, μεταξύ, όπως η σύνταξη με δοτ., *μετὰ πάντας ἄριστος*, ο καλύτερος ανάμεσα σε όλους, σε Ομήρ. Ιλ.· *μετὰχειρας ἔχειν*, σε Ηρόδ. **Δ**. ΑΠΟΛ., **I**. ως επίρρ., μεταξύ αυτών, μαζί με αυτούς, σε Ομήρ. Ιλ. **II**. και κατόπιν, αμέσως μετά, ύστερα, σε Ομηρ., Ηρόδ. **Ε**. *μέτα* αντί *μέτεστι*, σε Ομήρ. Οδ. ΣΤ. ΣΤΑ ΣΥΝΘ., **I**. λέγεται για κοινωνία, **1**. συμμετοχή, όπως *μεταδίδωμι, μετέχω*, με γεν. πράγμ. **2**. λέγεται για ενέργεια, πράξη από κοινού με κάποιον άλλο, όπως *μεταδαινύμαι*, με δοτ. προσ. **II**. λέγεται για διάστημα, όπως *μεταίχιμον*. **III**. λέγεται για διαδοχή, όπως *μεταδόρπιος*. **IV**. χρησιμ. για επιδίωξη, όπως *μετέρχομαι*. **V**. λέγεται για να δηλώσουμε ότι αφήνουμε κάτι, όπως *μεθήμι*. **VI**. κατόπιν, πίσω, όπως *μετάφρενον*. **VII**. πίσω ξανά, διαφορετικά, τροποποιημένα, όπως *μετατρέπω, μεταστρέφω*. **VIII**. πολύ συχνά λέγεται για αλλαγή τόπου, κατάσταση, σχεδίου, κ.λπ., όπως *μεταβαίνω, μεταβουλεύω* κ.λπ.

μετα-βαίνω, μέλ. -βήσομαι, αόρ. β' *μετέβην*, παρακ. *μεταβέβηκα*. **I. 1**. περνώ από ένα μέρος σε ένα άλλο, *μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει* (αντί *μετεβεβήκει*), τα άστρα είχαν διαβεί τον μεσημβρινό, σε Ομήρ. Οδ.· *μεταβαίνω ἐς τὴν Ἀσίην*, σε Ηρόδ.· περνώ στην άλλη, στην αντίθετη πλευρά, σε Αισχύλ. **2**. περνώ από το ένα θέμα στο άλλο, *μετάβηθι*, άλλαξε το θέμα σου, σε Ομήρ. Οδ.· *μεταβάντες*, αλλάζοντας την πορεία τους, τριγυρνώντας, σε Ηρόδ.· *μεταβαίνω ἐκ μείζονος εἰς ἔλαττον*, σε Πλάτ. **3**. με αιτ., *μεταβάς βίοτον*, έχοντας μεταβάλει τον τρόπο ζωής του, σε Ευρ. **II**. θαμιστικό στον αόρ. *α' μεταβῆσαι*, αλλάζω στάση, αλλάζω, στον ίδ.

μετα-βάλλειν, απαρ. αόρ. β' του *μεταβάλλω*.

μετα-βάλλω, μέλ. -βάλλῶ, αόρ. β' *μετέβαλον*.

A. I. περνώ σε μια διαφορετική τοποθέτηση, στρέφω γρήγορα, *μετὰ νῶτα βαλῶν*, σε Ομήρ. Ιλ.· *μεταβάλλω θοϊμάτιον ἐπὶ δεξιάν*, ρίχνω το μανδύα μου προς τα δεξιά, σε Αριστοφ. **II. 1**. μετατρέπω (θέση, άποψη), αλλάζω, διαφοροποιούμαι, σε Ηρόδ., Αττ.· *μεταβάλλω ὕδατα*, πίνω διαφορετικό νερό, σε Ηρόδ.· *μεταβάλλω ὀργάς*, αλλάζω, δηλ. αφήνω κατά μέρος τον θυμό μου, σε Ευρ. **2**. δηλώνει εξέλιξη, προβαίνω σε μία αλλαγή, αλλάζω την κατάστασή μου, σε Ηρόδ., Πλάτ. **3**. αλλάζω την πορεία μου, *μεταβαλὼν πρὸς Ἀθηναίους*, αλλάζοντας την πορεία του και επιστρέφοντας στους Αθηναίους, σε Ηρόδ.· η μτχ. *μεταβάλλον* ή *μεταβαλὼν* χρησιμ. ως αμτβ., σχεδόν ως επίρρ., αντί, διαδόχως, σε Ηρόδ., Ευρ. **B. I. 1**. Μέσ., αλλάζω κάτι που ανήκει σε κάποιον, κ.λπ.· *μεταβάλλω ἱμάτια*, αλλάζω τα ρούχα μου, σε Ξεν.· *μεταβάλλω τοὺς τρόπους*, σε Αριστοφ. κ.λπ. **2**. αλλάζω κάτι με κάτι άλλο, ανταλλάσσω, *μεταβάλλω σιγὰν λόγων*, αφήνω τη σιωπή για να μιλήσω, σε Σοφ.· εμπορεύομαι, συναλλάσσομαι, σε Ξεν. **II. 1**. αλλάζω τον εαυτό μου,

μεταστρέφομαι, σε Πλάτ.· αλλάζω τους στόχους μου, αλλάζω πλευρά (άποψη), σε Ηρόδ., Θουκ. **2.** περιστρέφομαι, γυρίζω γύρω-γύρω, σε Ξεν. **μετα-βάπτω**, μέλ. -ψω, αλλάζω το χρώμα κάποιου αντικειμένου με νέα βαφή, σε Πλούτ., Λουκ.

μετα-βάς, μτχ. αόρ. β' του μεταβαίνω.

μετάβασις, ή, (μεταβαίνω),· **I.** αλλαγή θέσης, μετανάστευση, σε Πλούτ. **II.** αλλαγή, επανάσταση έναντι των κυβερνώντων, σε Πλάτ. **III.** μεταφορά από ένα σημείο σε άλλο, σε Λουκ.

μετα-βέβηκα, παρακ. του μεταβαίνω.

μετά-βηθι, προστ. αόρ. β' του μεταβαίνω.

μετα-βήσομαι, μελ. του μεταβαίνω.

μεταβιβάζω, Αττ. μέλ. -βιβῶ, μτβ. του μεταβαίνω· **1.** περνά από μια θέση σε άλλη, μετατοπίζω, οδηγώ σε διαφορετική θέση ή κατάσταση, σε Αριστοφ., Ξεν. **2.** οδηγώ σε διαφορετική κατεύθυνση, σε Πλάτ.

μεταβλητέον, ρημ. επίθ. του μεταβάλλω· **I.** κάτι που πρέπει να αλλάξει, μτβ., τινὰ εἶς τι, σε Πλάτ. **II.** αμτβ., στον ίδ.

μεταβλητικός, -ή, -όν, αυτός που αναφέρεται σε συναλλαγή, με το μέσο του εμπορίου, σε Αριστ.· ή μεταβλητική (ενν. τέχνη), συναλλαγή, εμπόριο, σε Πλάτ.

μεταβολή, ή (μεταβάλλω), **I. 1.** αλλαγή, διαδικασία αλλαγής, σε Πίνδ. **2.** συναλλαγή, εμπόριο, δосоληψία, σε Θουκ. **II.** (από το Μέσ.), μετάβαση, αλλαγή, και στον πληθ., αλλαγές, μετατροπές, σε Ηρόδ., Ευρ.· με γεν., αλλάζω από μία κατάσταση, μεταβολή κακῶν, σε Ευρ.· σπανίως, μεταβολή σε..., μεταβολή ἀπραγμοσύνης, σε Θουκ.· αυτό όμως εκφράζεται γενικά με μια πρόθ., ἅμα τῇ μεταβολῇ ἐς Ἑλληνας, η μεταστροφή τους προς τους Έλληνες, σε Ηρόδ.· ή ἐναντία μεταβολή, αλλαγή προς την αντίθετη κατεύθυνση, σε Θουκ. **2.** μεταβολή τῆς ἡμέρας, έκλειψη, σε Ηρόδ. **3.** μεταβολή πολιτείας, αλλαγή διακυβέρνησης, επανάσταση, σε Θουκ. **4.** ως στρατιωτικός όρος, στασιάζω, σε Πολύβ.· μεταφ., λέγεται για ομιλητή, σε Αισχίν.

μετα-βουλεύω, μέλ. -σω, τροποποιώ τα σχέδιά μου, αλλάζω τις απόψεις μου, σε Ομήρ. Οδ.· κοινώς όμως ως αποθ. μεταβουλεύομαι, σε Ηρόδ., Ευρ.· μεταβουλεύω στράτευμα μὴ ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, αλλάζει γνώμη και δεν εκστρατεύει, σε Ηρόδ.

μετά-βουλος, -ον (βουλή), αυτός που μεταβάλλει τις απόψεις του, που αρέσκειται σε αλλαγές, σε Αριστοφ.

μετα-βῶ, υποτ. αόρ. β' του μεταβαίνω.

μετ-ἄγγελος, -ου, ὁ και ή, αγγελιοφόρος μεταξύ δύο πλευρών, Λατ. internuncius, -cia, λέγεται για την Ίριδα, σε Ομήρ. Ιλ.

Μετα-γειτινίων, -ῶνος, ὁ (γείτων), ο δεύτερος μήνας του Αθηναϊκού έτους, μεταξύ του τελευταίου μισού του Αυγούστου και του πρώτου μισού του Σεπτεμβρίου· ονομάστηκε έτσι επειδή τότε οι άνθρωποι πηγαινοέρχονταν και άλλαζαν γείτονες.

μετα-γινώσκω, Ιων. και μεταγεν. -γῖνώσκω, μέλ. -γνώσομαι, αόρ. β' μετέγνω· **1.** αλλάζω απόψεις, μετανιώνω, σε Ηρόδ., Αττ. **2.** με αιτ. πράγμ., αλλάζω απόψεις σχετικά με ένα ζήτημα, μετανιώνω για κάτι, μετέγνω τὰ πρόσθ' εἰρημένα, σε Ευρ.· μεταγινώσκω τὰ προδοδεδομένα, μεταβάλλω ή ανακαλώ μια προηγούμενη απόφαση, σε Θουκ. **3.** με απαρ., μεταβάλλω τη γνώμη μου ώστε να πράξω κάτι διαφορετικό, στον ίδ.· μεταγινώσκω ὡς..., αλλάζω την άποψή μου και σκέφτομαι ότι..., σε Ξεν.

μετά-γνοια, ή, = μετάνοια, μεταμέλεια, τύψη, σε Σοφ.

μετά-γνωσις, ή, αλλαγή άποψης ή στόχου, σε Ηρόδ., Δημ.

μετα-γράφω[ᾶ], 1. μέλ. -ψω, γράφω με διαφορετικό τρόπο, τροποποιώ ή διορθώνω κάτι που έχει γράψει κάποιος, σε Ευρ., Θουκ.· σε μια δίκη, αλλάζω τις καταγεγραμμένες σημειώσεις, σε Δημ. 2. μεταφράζω, σε Λουκ. — Μέσ., τὰς ἐπιστολάς μεταγραφάμενοι, τις έχουν μεταφράσει, σε Θουκ. 3. αντιγράφω, σε Λουκ.

μετ-άγω[ᾶ], μέλ. -άζω, 1. μεταφέρω από ένα μέρος σε άλλο· μεταφ., τὴν ψυχὴν ἐς εὐφροσύνην, σε Ανθ. 2. αμτβ., πηγαίνω από διαφορετικό δρόμο, αλλάζω τη διαδρομή μου, σε Ξεν.

μετα-δαίνυμι, μέλ. -δαίσομαι, αποθ., μοιράζομαι το φαγοπότι με κάποιον άλλο, με δοτ., σε Όμηρ.· μοιράζομαι ένα πράγμα, με γεν., σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-δετέον, ρημ. επίθ. (δέω Α), κάτι που πρέπει να λυθεί, σε Ξεν.

μετα-δήμιος, -ον (δήμιος), στη μέση ή μεταξύ ανθρώπων, στην πατρίδα του, σε Ομήρ. Οδ.

μετα-δισαίω, μέλ. -ήσω, αλλάζω τον τρόπο ζωής μου, σε Λουκ.

μετα-δίδωμι[ῖ], μέλ. -δώσω, 1. δίνω μερίδιο, παραχωρώ μέρος κάποιου πράγματος, με γεν., σε Θέογν., Ηρόδ., Αττ. 2. το μερίδιο που δίνεται μερικές φορές κατονομάζεται, μεταδίδωμι τὸ τριτημόριόν τινι, σε Ηρόδ.· μεταδίδωμι τὸ μέρος, σε Ξεν.

μεταδιδώκτος, -ον, αυτός που διώκεται, που τον φθάνουν οι διώκτες του, σε Ηρόδ.

μετα-διώκω, μέλ. -ζομαι, σπανίως, -ζω, παρακολουθώ κάποιον από κοντά, τον καταδιώκω, με αιτ., σε Ηρόδ., Ξεν.

μετα-δοκέω, μέλ. -δόξω, Παθ. παρακ. -δέδογμαι· αλλάζω τη γνώμη μου, κυρίως απρόσ., δείσασα μή σφι μεταδόξῃ, καθώς φοβόταν ότι θα άλλαζαν τη γνώμη τους, σε Ηρόδ.· με αιτ. και απαρ., μετέδοξέ σοι ταῦτα βελτίω εἶναι, άλλαξες τη γνώμη σου και θεώρησες ότι αυτό ήταν καλύτερο, σε Λουκ.· μη μεταδόξαν, όταν άλλαξαν τη γνώμη τους, σε Δημ.· και στην Παθ., μεταδεδογμένον μοι μη στρατεύεσθαι, αφ' ότου έχω αλλάξει τη γνώμη μου και αποφασίσει να μην εκστρατεύσω, σε Ηρόδ.

μετα-δοξάζω, μέλ. -σω, αλλάζω την άποψή μου, σε Πλάτ.

μετα-δόρπιος, -ον (δόρπιον), 1. στα μισά του δείπνου, κατά τη διάρκεια του ύπνου, σε Ομήρ. Οδ. 2. μετά το δείπνο, σε Ανθ.

μεταδός, προστ. αορ. β' του μεταδίδωμι.

μετά-δοσις, ή, 1. δίνω ένα μερίδιο, μοιράζομαι, συμμετέχω, σε Ξεν. 2.

ανταλλαγή εμπορευμάτων, σε Αριστ. 3. συνεισφορά, σε Πλούτ.

μετα-δοτέον, ρημ. επίθ., κάτι που πρέπει να μοιράστεί, τινὶ τινός, σε Πλάτ., Ξεν.

μεταδοῦναι, απαρ. αόρ. β' του μεταδίδωμι· μεταδούς, μη.

μετά-δουπος, -ον, αυτός που πέφτει κατά τύχη, σε Ησίοδ.

μετα-δρομάδην (δρόμος), επίρρ., τρέχοντας στο κατόπι, παρακολουθώντας στενά, σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-δρομή, ή, κυνήγι, καταδίωξη, σε Ευρ., Ξεν.

μετά-δρομος, -ον, αυτός που καταδιώκει κάποιον, που παίρνει εκδίκηση για κάτι, με γεν., σε Σοφ.

μέταξε (μετά), επίρρ., κατόπιν, όπισθεν, σε Ησίοδ.

μετα-ζεύγνυμι, δένω το ζευγάρι (ζών που οργώνουν) σε άλλη άμαξα, σε Ξεν.

μετά-θεσις, ή, 1. 1. αλλαγή θέσης, σε Δημ. 2. αλλαγή άπόψεως ή φρονημάτων, τροποποίηση, σε Πολύβ. 2. η δύναμη της αλλαγής, σε Θουκ.

μετα-θέω, μέλ. -*θεύσομαι*, **I**. τρέχω στο κατόπι, κυνηγώ, σε Ξεν. κ.λπ. **II**. ασκώ το κυνήγι ή περιπλανώμαι, *τὰ ὄρη*, στον ίδ.: *απόλ.*, είμαι στο κυνήγι, περιφέρομαι, στον ίδ.

μεταί, ποιητ. αντί *μετά*.

μετα-ίζω, ποιητ. αντί *μεθ-ίζω*, κάθομαι μαζί με ή πίσω από, σε Ομήρ. Οδ.

μετ-αίρω, Αιολ. **πεδ-**, **I**. σηκώνω και απομακρύνω, μετατοπίζω, μετακινώ, σε Ευρ.: *ψήφισμα μεταίρω*, ανακαλώ μια απόφαση, σε Δημ. **II**. αμτβ., αναχωρώ, σε Κ.Δ.

μετ-αίσσω, μέλ. -*ζω*, **I**. εφορμώ, επιτίθεμαι σε εχθρό, σε Όμηρ. **II**. *μεταίσσω τινά*, τον ακολουθώ από κοντά, σε Πίνδ.

μετ-αιτέω, μέλ. -*ήσω*, **I**. ζητώ το μερίδιό μου από κάτι, με γεν., σε Ηρόδ.: *επίσης, μεταπειν μέρος τινός*, σε Αριστοφ.: *αμτβ., μεταπειτῶ παρά τινος*, σε Δημ. **II**. ζητιανεύω, ζητώ ελεημοσύνη, με αιτ. προσ., σε Αριστοφ. **III**. *επαιτώ*, ζητώ με επιμονή, σε Λουκ.

μεταίτης, -ου, ό, ζητιάνος, σε Λουκ.

μετ-αίτιος, -ον και -α, -ον, με γεν. πράγμ., είμαι μέρος ή αιτία ενός πράγματος, είμαι παράγοντας σ' αυτό, με γεν., σε Ηρόδ., Αττ.: *με δοτ. προσ., θεός τούς έμοι μεταίτιους νόστου*, που συνέβαλαν στην επιστροφή μου, σε Αισχύλ.

μετ-αίχιμος, -ον, Αιολ. **πεδ-** (*αίχημή*), **I**. **1**. αυτός που βρίσκεται μεταξύ δύο στρατευμάτων: ως ουσ. *μεταίχιμιον*, *τό*, το διάστημα που χωρίζει δύο αντίπαλα στρατεύματα, σε Ηρόδ., Ευρ.: *έν μεταιχιμίσις δορός*, σε Ευρ. **2**. αμφισβητούμενο σύνορο, διαφιλονικούμενη γη, σε Ηρόδ.: *μεταφ., έν μεταιχιμίω σκότου*, στο όριο μεταξύ φωτός και σκότους, σε Αισχύλ. **II**. αυτό που βρίσκεται στο μέσον, ανάμεσα, με γεν., *άνηρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχιμιον*, στον ίδ.: *πεδαίχιμοι λαμπάδες*, που κρέμονται στον αέρα, στον ίδ.

μετα-καθέζομαι, Μέσ., αλλάζω το κάθισμά μου, σε Λουκ.

μετα-καινίζω, δημιουργώ κάτι νέο, ανακαινίζω, σε Ανθ.

μετα-κάλέω, μέλ. -*έσω*, **I**. ζητώ σε κάποιον να μεταβεί από ένα μέρος σε άλλο, σε Αισχίν.: *ανακαλώ*, ζητώ να έλθει πίσω κάποιος, σε Θουκ. **II**. στον Μέσ., *καλώ έναν γιατρό να έλθει*, σε Λουκ.

μετῶ-κιάθω, μόνο σε παρατ. *μετεκίαθον*: **I**. ακολουθώ, *απόλ.*, σε Ομήρ. Ιλ.: *με αιτ., καταδιώκω*, *Τρῶας μετεκίαθε*, στο ίδ. **II**. *πηγαίνω να επισκεφθώ*, *Αίθιοπας μετεκίαθε*, σε Ομήρ. Οδ.

μετα-κινέω, μέλ. -*ήσω*, **I**. αλλάζω θέση σε κάτι, μετατοπίζω, απομακρύνω, σε Ηρόδ. — Μέσ., *πηγαίνω από το ένα μέρος στο άλλο*, στον ίδ. **2**. *αλλάζω*, τροποποιώ, *τήν πολιτείαν*, σε Δημ.

μετακίνητέος, -α, -ον, ρημ. επίθ., αυτός που πρέπει να μετατοπιστεί, σε Λουκ.

μετακίνητός, -ή, -όν, αυτός που μπορεί να μετατοπιστεί, να μεταβληθεί, σε Θουκ.

μετα-κλαίω, μέλ. -*κλαύσομαι*, κλαίω κατόπιν εορτής ή πάρα πολύ αργά για να έχει αποτέλεσμα, σε Ομήρ. Ιλ. — Μέσ., *θρηνώ αργότερα ή κατόπιν*, σε Ευρ.

μετα-κλίνομαι, [ῖ], αόρ. *α' μετ-εκλίνθην*, Παθ., μετακινούμαι προς την άλλη παράταξη, σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-κοιμίζομαι, αόρ. *α' μετ-εκοιμίσθην*, Παθ., αποκοιμιέμαι, με παίρνει ο ύπνος, σε Αισχύλ.

μετά-κοινος, -ον, αυτός που μοιράζεται από κοινού, συμμετοχος, σε Αισχύλ.: *τινι*, με κάποιον άλλον, στον ίδ.

μετα-κομίζω, μέλ. -σω, μετακινώ, μεταφέρω, σε Πλάτ. — Μέσ., αναθέτω σε κάποιον να μεταφέρει κάτι, σε Λυκ.

μετα-κϋλινδέω, κυλώ σε άλλον τόπο, μετακινούμαι κυλώντας, σε Αριστοφ.

μετα-κύμιος, -ον (κῆμα), ανάμεσα σε δύο σώματα, ἄτας μετακύμιος, ανάμεσα σε δύο κύματα από συμφορές, δηλ. αυτός που φέρνει μια μικρή ανάπαυλα ή παύση στη δυστυχία, σε Ευρ.

μετα-λαγχάνω, μέλ. -λήξομαι, έχω μερίδιο κάποιου πράγματος, είμαι κληρούχος, με γεν., σε Πλάτ.· επίσης, μεταλαγχάνω μέρος τινός, σε Ευρ.

μετα-λαμβάνω, μέλ. -λήψομαι, **I. 1.** έχω ή λαμβάνω μερίδιο από κάτι, είμαι μέτοχος σε κάτι, με γεν., σε Ηρόδ. κ.λπ. — Μέσ., μεταλαμβάνεσθαι τινος, αποκτώ κυριότητα, εγείρω αξίωση, στον ιδ. **2.** μερίδιο που λαμβάνεται, συμπληρώνεται πολλές φορές με αιτ., μεταλαμβάνω μοῖραν ή μέρος τινός, σε Ευρ. κ.λπ.· μεταλαμβάνω τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, σε Πλάτ. **3.** με γεν. προσ., μοιράζομαι τη συντροφιά του, σε Ξεν.· με αρνητική σημασία, θεωρώ κάποιον ένοχο, κατηγορώ, σε Αριστοφ. **II.** ακολουθώ κάποιον, τον διαδέχομαι, με αιτ., σε Ξεν. **III. 1.** παίρνω ως αντάλλαγμα, υποκαθιστώ, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης, σε Θουκ.· μεταλαμβάνω τὰ ἐπιτηδεύματα, υιοθετώ νέες συνήθειες, στον ιδ.· ἰμάτια μεταλαμβάνω, σε Ξεν. **2.** ανταλλάσσω, σε Πλάτ.

μετα-λήγω, Επικ. **μεταλ-λήγω**, μέλ. -ζω, αφήνω, παρατώ, σταματώ, με γεν., σε Ομήρ. Ιλ.

μετά-ληψις, ή, συμμετοχή, σε Πλάτ.· τινος, σε κάτι, στον ιδ.

μεταλλάγή, ή (μεταλλάσσω).· **1.** αλλάζω, μεταλλαγή τῆς ἡμέρης, έκλειψη, σε Ηρόδ.· ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρός, με το να έχεις έναν πανούργο άνθρωπο για αφέντη σου, αντί (για μένα), σε Σοφ. **2.** με γεν. αντικ., μεταλλαγή πολέμου, μια αλλαγή από το μέτωπο του πολέμου, σε Ξεν.

μεταλλακτός, -όν, ρημ. επίθ., αλλαγμένος, τροποποιημένος, σε Αισχύλ.

μετάλλαξις, ή, = μεταλλαγή, σε Ξεν.

μετ-αλλάσσω, Αττ. -ττω, μέλ. -ζω, **I.** αλλάζω, τροποποιώ, σε Ηρόδ. **II.**

ανταλλάσσω, **1.** παίρνω ως αντάλλαγμα, υιοθετώ, αναδέχομαι, ὀρνίθων φύσιν, σε Αριστοφ.· ομοίως, μεταλλάσσω τόπον, χώραν, μεταφέρομαι σε άλλη χώρα, σε Πλάτ. **2.** ανταλλάσσω αφήνοντας, παραιτούμαι, μεταλλάσσω τὸν βίον, σε Ισοκρ.· ομοίως, μεταλλάσσειν, μόνο, σε Πλάτ. **III.** αμτβ., περιέρχομαι σε μια αλλαγή, σε Ηρόδ.

μετάλλᾱτος, Δωρ. αντί μετάλλητος, αυτός που μπορεί να διερευνηθεί, σε Πίνδ.

μεταλλάω, μέλ. -ήσω, **1.** κανονικά, διερευνώ άλλα πράγματα (μετά ἄλλα, πρβλ. [μέταλλον](#)), ερευνώ προσεκτικά, εξετάζω λεπτομερειακά, σε Ομήρ. Οδ. **2.** με αιτ. προσ., εξετάζω, ερευνώ κάτι, σε Όμηρ. **3.** με αιτ. πράγμ., ρωτώ για ή σχετικά με, στον ιδ.· ομοίως, μεταλλῆσαι ἀμφι πόσει, σε Ομήρ. Οδ. **4.** με διπλή αιτ., ρωτώ κάποιον για ένα θέμα, τον ρωτώ κάτι, στον ιδ.

μεταλλεία, ή, έρευνα για μέταλλα και παρόμοια, η ενέργεια του μεταλλωρύχου, σε Πλάτ.

μεταλλευτής, -οῦ, ό, κάποιος που ψάχνει για μέταλλα, μεταλλωρύχος, σε Στράβ.

μεταλλευτικός, -ή, -όν, προικισμένος στην έρευνα για μέταλλα· ή -κή (ενν. τέχνη), το επιτήδευμα, η τέχνη του μεταλλωρύχου, σε Αριστ.

μεταλλεύω (μέταλλον), μέλ. -σω, **1.** εξάγω (μέταλλο) από την εξόρυξη — Παθ. εξάγομαι μέσω όρυξης, λέγεται για μέταλλα, σε Πλάτ. κ.λπ. **2.** γενικά, εξερευνώ, σε Ανθ.

μεταλλήγω, Επικ. αντί μεταλήγω.

μεταλλικός, -ή, -όν, αυτός που ανήκει ή αναφέρεται σε μέταλλα, σε Δημ. **μέταλλον, τό, I.** μεταλλείο ή λατομείο, *άλδος μέταλλον*, ορυχείο αλατιού, αλατωρυχείο, σε Ηρόδ.: *χρύσεια και ἀργύρεα μέταλλα*, ορυχεία αργύρου και χρυσού, στον ίδ.: *μέταλλα* (μόνο), ορυχεία αργύρου, σε Ξεν.: *μαρμάρου μέταλλον*, λατομεία μαρμάρου, σε Στράβ. **II.** η έννοια του μετάλλου, Λατ. metallum, δεν υπάρχει στην κλασική περίοδο της ελλ. γλώσσας (πιθ. όπως το *μεταλλάω*, από το *μετ' ἄλλα*, έρευνα για άλλα πράγματα).

μετάλμενος, Επικ. *μτχ. αορ. β' του μεθάλλομαι*.

μετα-μαίομαι, αποθ., ακολουθώ στο κατόπι, κυνηγώ, σε Πίνδ.

μετα-μανθάνω, μέλ. *-μαθήσομαι, I.* μαθαίνω κάτι διαφορετικό, *μεταμανθάνω γλώσσαν*, αφήνω μια γλώσσα και αντ' αυτής μαθαίνω μία άλλη, σε Ηρόδ.: *μεταμανθάνω ὕμνον*, μαθαίνω μια νέα μελωδία, σε Αισχύλ. **2.** μαθαίνω να ξεχνώ, ξεμαθαίνω, Λατ. dediscere, σε Αισχίν. **3.** *αμτβ.*, μαθαίνω καλύτερα, σε Αριστοφ.

μετ-ἄμείβω, Δωρ. *πεδ-*, μέλ. *-ψω, I. 1.* μεταβάλλω, *έσλθον πήματος*, καλό για αρρώστια, σε Πίνδ. **2.** τροποποιώ, *έκ βοδός μεταμείβε γυναικα*, σε Μόσχ. **3.** *γᾶν τέκνοις μεταμείβω*, κληροδοτώ τη γη στα παιδιά μου, σε Ευρ. **II. 1.** Μέσ., μεταβάλλω την κατάσταση μου, δραπετεύω, σε Πίνδ.: *μεταμειβόμενοι*, διαδοχικώς, στον ίδ. **2.** *με αιτ.*, *μεταμείβω τί τινι*, αλλάζω κάτι για κάτι άλλο, σε Ευρ.

μετα-μέλει (μέλω), παρατ. *μετ-έμελε*, μέλ. *-μελήσει*, αόρ. *α' μετεμέλησε· I.* απρόσ., με πιάνει μεταμέλεια, μου έρχονται τύψεις, Λατ. poenitet me, Σύνταξη: **1.** *με δοτ. προσ. και γεν. πράγμ.*, *μεταμέλει σοι τής δωρεᾶς*, σε Ξεν. **2.** συχνότερα, αυτό για το οποίο μετανιώνει κάποιος δηλώνεται με *μτχ.* που συμφωνεί μορφολογικά με τη *δοτ.*, *μεταμέλει μοι οὕτως ἀπολογησαμένω*, μετανιώ για το ότι τόσο έντονα έχω υπερασπιστεί τον εαυτό μου, σε Πλάτ. **3.** *απόλ.*, *μεταμέλει μοι*, μετανιώ, σε Αριστοφ.: *ζυνέβη ὕμιν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις μεταμέλιν δὲ κακούμενοις*, υιοθετήσατε μια στάση όταν οι δυνάμεις σας ήταν ακέραιες, και μετανιώσατε όταν βρεθήκατε σε δυσκολία, σε Θουκ. **4.** το ουδ. της *μτχ. μεταμέλον*, *αμτβ.*, *αφ' ότου του συνέβη να μετανιώσει*, σε Πλάτ. **II.** *σπανίως με ονομ.*, προκαλώ μετάνοια ή λύπη, *τῶ Ἀρίστωνι μετέμελε τὸ εἰρημένον* (αντί τοῦ εἰρημένου), σε Ηρόδ.: *οἷμαί σοι ταῦτα μεταμελήσει* (αντί τούτων), σε Αριστοφ.

μεταμέλεια, **ή**, αλλαγή μιας επιδίωξης, μεταμέλεια, *μετάνοια*, σε Θουκ.: *μεταμέλεια ἔχει με = μεταμέλει μοι*, σε Ξεν.

μεταμελητικός, -ή, -όν, γεμάτος τύψεις, σε Αριστ.

μετα-μέλομαι (μεταμέλει), μέλ. *-μελήσομαι*, αόρ. *α' -εμελήθην· I.* αποθ., αισθάνομαι μεταμέλεια, μετανιώνω, έχω τύψεις, με *μτχ.*, *μεταμέλοντο οὐ δεξάμενοι*, μετάνιωσαν που δεν είχαν δεχτεί, σε Θουκ.: *αμτβ.*, αλλάζω επιδίωξη ή διεύθυνση, κατεύθυνση, σε Ξεν. **II.** ως *μτβ.* ενεργείας στη *μτχ. μέλ.*, *τὸ μεταμελησόμενον*, αυτό που πρόκειται να προκαλέσει τύψεις, ζήτημα για μελλοντική μετάνοια, στον ίδ.

μετάμελος, ό, μετάνοια, μεταμέλεια, σε Θουκ.

μεταμέλλομαι, αποθ., τραγουδώ ή χορεύω ανάμεσα σ' άλλους, με *δοτ.*, σε Ομηρ. Ὑμν.

μεταμέλω, βλ. [μεταμέλει](#).

μετα-μίγνυμι, μέλ. *-μίξω*, αναμειγνύω μεταξύ, ανακατεύω κάτι με κάτι άλλο, *τί τινι*, σε Ομήρ. Οδ.

μετα-μίσγω, = *μεταμίγνυμι*, σε Ομήρ. Οδ.

μετα-μορφώω, μέλ. -ώσω, αλλάζω μορφή σε κάτι· Παθ., υφίσταμαι μετατροπή, σε Κ.Δ.

μεταμόρφωσις, ἢ, μετατροπή, σε Λουκ.

μετ-αμπέχομαι ἢ **-ίσχομαι**, αόρ. β' -ημπισχόμεν· Μέσ., φορώ ένα διαφορετικό ένδυμα, *μεταμπέχομαι δουλείαν*, βάζω το νέο φόρεμα της σκλαβιάς, σε Πλάτ.

μετ-αμφιάζω και **-έζω**, μελ. -άσω, αλλάζω το ένδυμα κάποιου άλλου, αφαιρώ το ένδυμα του, *τινα*, σε Πλούτ., Λουκ· μεταφ., αλλάζω, *τι εἶς τι*, σε Ανθ· *ἀποδυσάμενος τὸν Πυθαγόραν τίνα μετημφιάσω αὐτόν;* ποιον άνθρωπο υπέθεσες μετά απ' αυτόν; σε Λουκ.

μετ-ἄμώνιος, -ον (ἄνεμος)· **I.** ο γεννημένος από τον άνεμο, *τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνιοι θεῖεν*, μακάρι οι θεοὶ να σκόρπιζαν όλα αυτά στους ανέμους, σε Ομήρ. Ιλ· *ἔς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος*, σε Αριστοφ. **II.** ἀχρηστος, μάταιος, ἄσκοπος, *μεταμώνια νήματα*, μάταια υφασμένοι ιστοί, σε Ομήρ. Οδ· *μεταμώνια βάζειν*, μιλά ἄσκοπα, στον ἴδ.

μετ-αναγιγνώσκομαι, Παθ., μετανιώνω για κάτι, με γεν., σε Σοφ.

μετα-ναιετάω, συγκατοικῶ, *τινί*, σε Ομηρ. Ὑμν.

μετα-ναιέτης, αυτός που συγκατοικεῖ με κάποιον, σε Ησίοδ.

μετ-ανάστῃσις, ἢ, μετανάστευση, σε Θουκ.

μετα-νάστης, -ου, ὁ (ναίω), αυτός που έχει αλλάξει το σπίτι του, πλανόδιος, μετανάστης, συνήθως ως ὄρος επίπληξης, ὅπως το Σκωτικό land-louper (αυτός που σέρνεται σαν κάμπια στη γη), σε Ομήρ. Ιλ.

μετανάστιος, -ον, περιπλανώμενος, σε Ανθ.

μετανάστρια, ἢ, πλανόδια, σε Ανθ.

μετα-νίσσομαι, **I.** αποθ., περνῶ στην ἄλλη πλευρά, *Ἡέλιος μετενίσσεται*, ο ἥλιος περνούσε από τον μεσημβρινό, σε Ὅμηρ. **II.** με αιτ., επιδιώκω, στοχεύω, σε Ευρ· *ἐπίσης, νικῶ, αποκτῶ κυριότητα*, σε Πίνδ.

μετ-ανίστημι, μέλ. -αναστήσω, **I.** μετακινῶ, απομακρύνω κάποιον από τη χώρα του, σε Πολύβ. **II.** Παθ., με αόρ. β' και Ενεργ. παρακ., μετακομίζω και πηγαίνω κάπου αλλού, μεταναστεύω, σε Ηρόδ., Σοφ.

μετα-νοέω, μέλ. -ήσω, **1.** αλλάζω γνώμη ἢ επιδίωξη, σε Πλάτ., Ξεν. **2.** μεταμελούμαι, σε Αντιφ. κ.λπ.

μετάνοια, ἢ, επανεξέταση ενός θέματος, μεταμέλεια, σε Θουκ.

μετ-αντλέω, μέλ. -ήσω, αντλῶ και μεταφέρω το υγρό από ένα δοχείο σε ἄλλο, σε Ανθ.

μετα-ξύ (μετά, ξύν), επίρρ.: **1.** λέγεται για τόπο, ανάμεσα, μεταξύ, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ· με ἄρθρο, *τὸ μεταξύ*, σε Ηρόδ· *ἐν τῷ μεταξύ*, σε Θουκ. **2. α)** λέγεται για χρόνο, στο μεταξύ, εν τῷ μεταξύ, συνάμα, σε Ηρόδ. κ.λπ· με μτχ. ενεστ., *μεταξὺ ὀρύσσων*, στα μισά εκεί που ἔσκαβε, Λατ. inter fodiendum, στον ἴδ· *μεταξὺ θύων*, σε Αριστοφ· *λέγοντα μεταξύ*, στα μισά του λόγου του, σε Πλάτ· **β)** ὕστερα, κατόπιν, σε Κ.Δ. **3.** λέγεται για ποιότητα, *τὰ μεταξύ*, μέτρια, δηλ. οὔτε καλὰ οὔτε κακά, σε Πλάτ. **II.** ως πρόθ. με γεν., **1.** ανάμεσα, μεταξύ, σε Ηρόδ. κ.λπ. **2.** λέγεται για χρόνο, *ὁ μεταξύ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου* (χρόνος), σε Πλάτ· *τὰ μεταξύ τούτου*, στο μεταξύ, σε Σοφ.

μετα-παιδεύω, μέλ. -σω, εκπαιδεύω με διαφορετικό τρόπο, σε Λουκ.

μετα-παύομαι, Μέσ., αναπαύομαι στο μεταξύ (διάστημα), σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-παισώλη, ἢ, ἀνάπαυση στα ενδιάμεσα διαστήματα, *πολέμοιο*, από τον πόλεμο, σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-πειθῶ, μέλ. -σω, αλλάζω την πεποίθηση ενός ανθρώπου, σε Αριστοφ., Δημ. — Παθ., ἔχω πειστεί να αλλάξω (ἀποψη), σε Πλάτ. κ.λπ.

μεταπεμπτός, -α, -ον, ρημ. επίθ., αυτός που πρέπει να αποσταλεί αλλού, σε Θουκ.

μετάπεμπτος, -ον, αυτός που έχει αποσταλεί για κάποιο σκοπό, σε Ηρόδ., Θουκ.

μετα-πέμπω, μέλ. *-ψω*, στέλνω κάποιον για κάποιο σκοπό, σε Ευρ., Αριστοφ.· αποστέλλω, κλητεύω, στέλνω και προσκαλώ, Λατ. *agcessere*, σε Ηρόδ. κ.λπ.· ομοίως και ο Μέσ. — Παθ., αόρ. *α΄ μεταπεμφθῆναι*, είμαι απεσταλμένος, σε Δημ.

μεταπέταμαι ή -πέτομαι, μέλ. *-πτήσομαι*, αόρ. *β΄ -επτάμην*, αποθ., πετώ σε άλλον τόπο, πετώ μακριά, σε Λουκ.

μετα-πηδάω, μέλ. *-ήσομαι*, πηδώ από ένα μέρος σε άλλο, πηδώ εδώ κι αλλού, σε Λουκ.

μετα-πίπτω, μέλ. *-πεσοῦμαι*, **1.** πέφτω με διαφορετικό τρόπο (σε άλλο μέρος), υφίσταμαι μια αλλαγή, *μεταπίπτω τὸ εἶδος*, σε Ηρόδ., *εἰς ἄλλο εἶδος*, σε Πλάτ.· επίσης, *αλλάζω αιφνιδίως γνώμη*, σε Ευρ., Αριστοφ.· *εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων*, σε Πλάτ. **2.** αλλάζω, ιδίως προς το χειρότερο, *μεταπίπτοντος δαίμονος*, εάν η τύχη αλλάξει προς το χειρότερο, σε Ευρ.· σπανίως προς το καλύτερο, στον ίδ.· λέγεται για πολιτικές μεταβολές, διέρχομαι μεταβολή ή επανάσταση, σε Θουκ.

μετα-πλάσσω, Αττ. *-ττω*, μέλ. *-πλάσω [ᾶ]*, πλάθω με διαφορετικό τρόπο, αναδημιουργώ, σε Πλάτ.· ομοίως και στη Μέσ., σε Ανθ.

μετα-ποιέω, μέλ. *-ήσω*, **I.** τροποποιώ την κατασκευή ενός πράγματος, ανακατασκευάζω, τροποποιώ, σε Σόλωνα, Δημ. **II.** Μέσ., μεταχειρίζομαι μια πρόφαση, εγείρω έναν ισχυρισμό, προφασίζομαι, με γεν. *ἀρετῆς*, σε Θουκ.

μετα-πορεύομαι, μέλ. *-εύσομαι*, αόρ. *α΄ -επορεύθην*· αποθ., πηγαίνω στο κατόπι, συνεχίζω, *ἔχθραν*, σε Λυσ. **II.** καταδιώκω, τιμωρώ, σε Πολύβ.

μετά-πρᾶσις, ἤ, λιανική πώληση, μεταπώληση, σε Στράβ.

μετα-πρεπής, -ές (πρέπω), διακεκριμένος ανάμεσα σ' άλλους, με δοτ. πληθ., σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-πρέπω, μόνο σε ενεστ. και παρατ., ξεχωρίζω ή είμαι διακεκριμένος ανάμεσα σ' άλλους, με δοτ. πληθ., σε Όμηρ.

μετα-πτάμενος, μτχ. αόρ. *β΄* του *μεταπέταμαι*.

μετάπτωσις, ἤ, αλλαγή, μεταβολή, σε Πλάτ.· αλλαγή πολιτικής παράταξης, σε Πολύβ.

μετα-πύργιον, τό (πύργος), τοίχος μεταξύ δύο πύργων, παραπέτασμα, σε Θουκ.

μετ-ᾄριθμιος, -ον (ἄριθμός), αυτός που προσμετράται μεταξύ άλλων, με δοτ. πληθ., σε Ομηρ. Ύμν.

μεταρ-ρέω, μέλ. *-ρεύσομαι*, ρέω προς άλλη διεύθυνση, πηγαίνω πέρα-δώθε, ρέω προς τα πίσω (παλιρροώ), σε Αριστ.

μεταρ-ρίπτω, μέλ. *-ψω*, στρέφω πάνω-κάτω, σε Δημ.

μεταρ-ρυθμίζω, μέλ. *-σω*, αλλάζω τον ρυθμό, τη μορφή ενός πράγματος, ανακατασκευάζω, σε Ηρόδ., Αισχύλ.· αναμορφώνω, τροποποιώ, σε Ξεν.

μεταρσιο-λεσχία, ἤ (λέσχης), = *μετεωρολογία*, σε Πλούτ.

μεταρσιόομαι, Παθ., εξυψώνομαι ψηλά στα ουράνια, *νέφος μεταρσιωθέν*, σε Ηρόδ.

μετάρσιος (μεταίρω), Δωρ. **πεδάρσιος, -ον και -α, -ον, I. 1.** αυτός που έχει υψωθεί από το έδαφος, ψηλά στον ουρανό, Λατ. *sublimis*, στους Τραγ.· *λόγοι πεδάρσιοι*, σκορπισμένοι στους ανέμους, σε Αισχύλ.· *ναῦς ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια*, πλοίο με υψωμένα τα πανιά του, σε Θεόκρ. **2.** όπως το **μετέωρος**,

Π. 2., μακριά μέσα στη θάλασσα, στην ανοιχτή θάλασσα, σε Ηρόδ. **Π. 1.** μεταφ., στα ουράνια, ψηλά πάνω απ' αυτόν τον κόσμο, σε Ευρ. **2.** λέγεται για πράγματα, αέρινο, άδειο, στον ίδ. **ΠΙ.** στην ιατρική, λέγεται για την αναπνοή, ταχεία, γρήγορη.

μετα-σεύομαι, Επικ. **μετασσεύομαι**. Επικ. γ' ενικ. αόρ. β' *μετέσσυτο* — Παθ., εφορμώ, τρέχω στο κατόπι κάποιου, σε Ομήρ. Ιλ.· με αιτ., καταδιώκω, *μετέσσυτο ποιμένα λαῶν*, στο ίδ.

μετα-σκευάζω, μέλ. -άσω, **I.** φορώ διαφορετικό ένδυμα (*σκευή*), αλλάζω ρυθμό, μορφή, μετασηματίζω, σε Ξεν. **Π.** Μέσ., μαζεύω τα πράγματά μου για να αλλάξω κατάλυμα, σε Λουκ.

μετα-σπάω, μέλ. -άσω, αποσπώ κάποιον από το ένα μέρος στο άλλο, σε Σοφ.

μετασπόμενος, μετασπών, Μέσ. αόρ. β' και Ενεργ. μτχ. αόρ. β' του *μεθέπω*.

μέτασαι, αί (μετά), αρνιά που έχουν γεννηθεί στο διάστημα μεταξύ αυτών που καλούνται *πρόγονοι* (αυτοί που γεννήθηκαν πριν) και αυτών που ονομάζονται *ἔρσαι* (νεογέννητα, ή αυτά που έχουν γεννηθεί αργότερα).

μετασσεύομαι, Επικ. αντί *μετασεύομαι*.

μεταστᾶθῶ, υποτ. Παθ. αορ. α' του *μεθίστημι*.

μεταστάς, μτχ. αορ. β' του *μεθίστημι*.

μετάστᾶσις, ή (μεθίστημι),· **I.** μετακίνηση, μετατόπιση, *κακοῦ*, σε Ανδοκ. **Π.**

1. (*μεθίσταμαι*), τοποθέτηση σε διαφορετικό μέρος, μετακίνηση, μετανάστευση, σε Πλάτ.· *μετάστασις ἡλίου*, έκλειψη, σε Ευρ. **2.** διαδικασία αλλαγής, αλλαγή, στον ίδ.· *θυμῶν μετάστασιν δίδοναι*, επιτρέπω (κάνω) μια αλλαγή μπροστά στην οργή κάποιου, δηλ. υποφέρω που υποχωρώ, σε Σοφ. **3.** αλλαγή της πολιτικής κατάστασης, επανάσταση, σε Θουκ.

μετα-στυάτεον, ρημ. επίθ., αυτός που πρέπει να τροποποιηθεί, σε Ισοκρ.

μετα-στείχω, μέλ. -ζω, μεταβαίνω σε αναζήτηση κάποιου, *τινά*, σε Ευρ.

μεταστέλλομαι, Μέσ., αποστέλλω, συγκαλώ, σε Λουκ.

μετα-στένω, μόνο σε ενεστ. και παρατ.· **I.** θρηνώ κατόπιν εορτής, σε Ομήρ. Οδ., Αισχύλ. **Π.** θρηνώ μετά από κάτι ή αργότερα, σε Ευρ.

μετα-στοιχεί ή -ί (στοίχος), επίρρ., όλοι σε στοίχιση, σε πλήρη στοίχιση, σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-στονᾶχίζω, στενάζω ή θρηνώ κατόπιν, σε Ησίοδ.

μετα-στράτοπεδεύω, μέλ. -σω, μεταφέρω το στρατόπεδό μου σε άλλη θέση, αλλάζω στρατόπεδο, σε Πολύβ.· ομοίως και στη Μέσ., σε Ξεν.

μεταστρεπτικός, -ή, -όν, κατάλληλος να αλλάξει κατεύθυνση, κατάλληλος να καθοδηγεί, σε Πλάτ.

μεταστρέφω, μέλ. -ψω, Παθ., αόρ. α' -*εστρέφθην*, αόρ. β' -*εστράφην* [ᾶ]· **I. 1.** στρέφω προς άλλη διεύθυνση, περιστρέφω, στρέφω, σε Ομήρ. Ιλ., Αριστοφ.

— Παθ., στρέφομαι προς άλλη διεύθυνση, στρέφομαι προς, είτε για να αντιμετωπίσω τον εχθρό ή για να φύγω, σε Ομήρ. Ιλ.· *έπειτα, απλώς, περιστρέφομαι*, σε Ηρόδ., Πλάτ. **2.** διαστρέφω, αλλάζω, τροποποιώ, σε Πλάτ. κ.λπ. — Παθ., *τάμὰ μετεστράφη*, η τύχη μου έχει αλλάξει, σε Ευρ.· *τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφεῖη*, σε Αριστοφ. **Π. 1.** αμτβ., αλλάζω δρόμο, τόπο, αλλάζω τρόπο (άποψη), σε Ομήρ. Ιλ.· *μεταστρέψας*, αντίστροφα, σε Πλάτ. **2.** με γεν., φροντίζω, έχω σε υπόληψη, σε Ευρ.

μεταστροφή, ή, μεταβολή, από κάτι σε κάτι άλλο, σε Πλάτ.

μετασχεῖν, απαρ. αόρ. β' του *μετέχω*.

μετά-σχεσις, -εως, ή, συμμετοχή, *τινος*, στη φύση ενός πράγματος, σε Πλάτ.

μετα-σχηματίζω, Αττ. -ιῶ, **I.** αλλάζω τη μορφή, τον τύπο ενός προσώπου ή πράγματος, σε Πλάτ. **Π.** μεταβάλλω (ως προς το σχήμα), σε Κ.Δ.

μετα-τάσσω, Αττ. **-ττω**, μέλ. **-ζω**, μεταφέρω, μεταθέτω — Μέσ., αλλάζω στη μάχη, σε Ξεν.: *μετατάσσεθαι παρ' Αθηναίους*, αναθεωρώ και κατατάσσομαι σ' αυτούς, σε Θουκ.

μετα-τίθημι, μέλ. **-θήσω**, αόρ. **α' μετ-έθηκα**, αόρ. **β' -έθην**. **I.** τοποθετώ ανάμεσα, *τῷ κ' οὗ τι τόσον κέλαδον μετέθηκεν* (άλλη γραφή *μεθέηκεν*), τότε δεν θα είχε προκαλέσει τόσο θόρυβο ανάμεσά μας, σε Ομήρ. Οδ. **II.** τοποθετώ διαφορετικά. **1.** με τοπική σημασία, μεταφέρω, μεταθέτω, σε Πλάτ. **2.**

αλλάζω, τροποποιώ, λέγεται για συνθήκη, σε Θουκ., Ξεν.: *μετατίθημι τὰς ἐπωνυμίας ἐπὶ ὕος*, αλλάζω τα ονόματά τους και τους προσφωνώ με το όνομα του γουρουνιού, σε Ηρόδ.: *μετατίθημί τι ἀντί τινος*, τοποθετώ κάτι στη θέση ενός άλλου πράγματος, υποκαθιστώ, σε Δημ. **3. α)** Μέσ., τροποποιώ ό,τι ανήκει σε μένα ή υπέρ εμού, *τοὺς νόμους*, σε Ξεν.: *μετατίθεσθαι τὴν γνώμην*, υιοθετώ μια νέα γνώμη, σε Ηρόδ.: ομοίως, αμτβ., σε Πλάτ. **β)** *μετατίθημι (τὸν φόβον)*, απαλλάσσω, μεταθέτω το φόβο μου, σε Δημ. **γ)** με διπλή αιτ., *τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατίθημι*, μεταστρέφει τα ύπουλα σχέδιά τους σε κέρδος γι' αυτόν, σε Σοφ. **4.** Παθ., μεταβάλλομαι, αλλάζω, σε Ευρ.

μετα-τίκτω, γεννώ αμέσως μετά, σε Αισχύλ.

μετα-τρέπομαι, γ' ενικ. αορ. **β' μετ-ετρέπετο**. **1.** Μέσ., περιστρέφομαι, στριφογυρίζω, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** στρέφομαι, γυρίζω προς τα πίσω, δείχνω εκτίμηση, με γεν., στο ίδ.

μετα-τρέχω, μέλ. **-θρέξομαι**, αόρ. **β' -έδραμον**, τρέχω το κατόπι, *οὐκουν παρ' Αθηναίων σὺ μεταθρέξει*; θα τρέξεις και θα το πάρεις από τους Αθηναίους, σε Αριστοφ.

μετα-τροπαλίζομαι, Παθ., στρέφομαι προς τα πίσω, σε Ομήρ. Ιλ.

μετατροπή, ή (μετατρέπω), στροφή προς τα πίσω, επιστροφή, με γεν., σε Ευρ.

μετατροπία, ή, μεταστροφή της τύχης, αντιστροφή.

μετάτροπος, -ον (μετατρέπω): **1.** αυτός που στρέφεται προς τα πίσω, που επιστρέφει, σε Ανθ. **2.** αυτός που στρέφεται προς κάτι, σε Αισχύλ.: *ἔργα μετάτροπα*, πράξεις που επιστρέφουν σ' αυτόν που τις έκανε ή που τα ακολουθεί εκδίκηση ή ανταπόδοση, σε Ησίοδ.: ομοίως, *μετάτροποι αὔραι*, σε Ευρ.: *πολέμου μετάτροπος αὔρα*, σε Αριστοφ.

μετ-αυγάζω, κοιτάζω έντονα ψάχνοντας κάτι, *τινά*, σε Πίνδ.

μετ-αυδάω, παρατ. *μετηύδων*. **1.** μιλώ ανάμεσα σε άλλους ανθρώπους, απευθύνομαι σ' αυτούς, με δοτ. πληθ., σε Όμηρ. **2.** με αιτ. προσ., πλησιάζω, απευθύνομαι, σε Μόσχ.

μετ-αῦθις, Ιων. **-αῦτις**, επίρρ., ύστερα, κατόπιν, σε Ηρόδ., Αισχύλ.

μέτ-αυλος, -ον, Αττ. αντί *μέσανυλος*.

μετ-αυτικά[ι], επίρρ., αμέσως μετά, χωρίς καθυστέρηση, σε Ηρόδ.

μετ-αῦτις, Ιων. αντί *μεταῦθις*.

μετα-φέρω, μέλ. *μετ-οίσω*, αόρ. **α' -ήνεγκα**, παρακ. **-ενήνοχα**. **1.** μετακινώ, φέρνω κάτι από ένα μέρος σε άλλο, σε Δημ.: *μεταφέρω κέντρα πόλεις*, χτυπώ διαδοχικά τα άλογα με τα βούκεντρα, σε Ευρ. **2.** αλλάζω, τροποποιώ, σε Σοφ., Δημ.: *μεταφέρω τὰ δίκαια*, αλλάζω, συγγέω, σε Αισχίν. **3.** στη ρητορική, χρησιμοποιοῦ μια λέξη με αλλαγμένη σημασία, χρησιμοποιοῦ μια μεταφορά, σε Αριστ.

μετά-φημι, παρατ. *μετ-έφην* (πρβλ. [μετ-εἶπον](#)): **1.** μιλώ ανάμεσα σε άλλους, απευθύνομαι σ' αυτούς, με δοτ. πληθ., σε Όμηρ. **2.** με αιτ. προσ., προσεγγίζω, πλησιάζω, σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-φορέω, = *μεταφέρω*, σε Ηρόδ.

μεταφορικός, -ή, -όν, I. κατάλληλος στις μεταφορές, σε Αριστ. **II.** μεταφορικός (που εκφράζεται με το σχήμα λόγου της μεταφοράς): επίρρ. - κῶς, σε Πλούτ.

μετα-φράζω, μέλ. -σω, **I.** παραφράζω, μεταφράζω, σε Πλούτ. **II.** Μέσ., λαμβάνω υπ' όψιν αργότερα, κατόπιν, ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὗτις, σε Ομήρ. Ιλ.

μετάφρᾶσις, ἤ, παράφραση, ερμηνεία με άλλον τρόπο, σε Πλούτ.

μετά-φρενον, τό, κανονικά, το τμήμα (στο ανθρ. σώμα) μετά το διάφραγμα (μετὰ τὰς φρένας), τα νώτα, σε Ομήρ. Ιλ., Πλάτ.

μετα-φονέω, μιλά ανάμεσα σε άλλους, με δοτ. πληθ., σε Ομήρ. Ιλ.

μετα-χειρίζω, Αττ. μέλ. -ιῶ, αόρ. α' -εχειρίσασα, κοινώς ως αποθ., Αττ. μέλ. -ιοῦμαι, αόρ. α' -εχειρισάμην και -εχειρίσθην, παρακ. -κεχείρισμαι **1.** έχω ή παίρνω στο χέρι μου, χειρίζομαι, διοικώ, διευθύνω, σε Ηρόδ. **2.** χειρίζομαι, διευθετώ, καθοδηγώ, σε Θουκ.· ομοίως, ως αποθ., σε Αριστοφ., Ξεν. **3.** εξασκώ, επιδιώκω μια τέχνη ή σπουδή, σε Πλάτ.· με απαρ., μελετώ να κάνω, στον ίδ. **4.** με αιτ. προσ., χειρίζομαι, μεταχειρίζομαι ή αντιμετωπίζω με συγκεκριμένο τρόπο, χαλεπῶς τινα μεταχειρίζειν, σε Θουκ.· λέγεται για γιατρό, σε Πλάτ.

μετα-χρόνιος, -ον και -α, -ον (χρόνος),· **I.** αυτός που συμβαίνει κατόπιν, αργότερα, σε Λουκ. **II.** στον Ησίοδ. = μετάρσιος.

μετά-χρονος, -ον, καθυστερημένος, αυτός που συμβαίνει αργότερα, σε Λουκ.

μετα-χωρέω, μέλ. -ήσω, πηγαίνω σε άλλο τόπο, αποσύρομαι, αποδημώ, μεταναστεύω, σε Αισχύλ., Θουκ.

μετα-ψαίρω, βουρτσίζω, σκουπίζω κάτι, με αιτ., σε Ευρ.

μετέῃσι, Επικ. αντί μέτεισι, γ' πληθ. του μέτειμι (εἰμί, sum).

μετ-εγγράφω, μέλ. -ψω, εγγράφω σε νέο κατάλογο· γ' ενικ. Παθ. μέλ. β', μετεγγραφήσεται, θα εγγραφεί σε νέο κατάλογο, σε Αριστοφ.

μετέειπον, Επικ. αντί μετεῖπον (βλ. αυτ.).

μετέησι, Ιων. αντί μετῆ, γ' ενικ. υποτ. του μέτειμι.

μετέθηκα, αόρ. α' του μετατίθημι.

μετείθη, Ιων. αντί μεθειθή, γ' ενικ. Παθ. αορ. α' του μεθήμι.

μετείθην, Παθ. αόρ. α' του μεθήμι.

μέτ-ειμι (εἰμί, sum), I. βρίσκομαι, είμαι ανάμεσα, με δοτ. πληθ., σε Όμηρ.· αμτβ., οὐ πανσολῆ μετέσσειται, δεν θα έχω κανένα διάλειμμα ή ανάπαυση, σε Ομήρ. Ιλ. **II. 1.** απρόσ., μέτεστί μοί τινος, έχω μερίδιο ή αξίωση για ένα πράγμα, σε Ηρόδ., Αττ.· ομοίως, το ουδ. της μτχ. χρησιμ. ως αμτβ., οὐδὲν Αἰολεῦσι μετεδὸν τῆς χώρης, από τότε που οι Αιολείς δεν είχαν μερίδιο στη γη, σε Ηρόδ. **2.** κάποιες φορές το μερίδιο προστίθεται σε ονομ., μέτεσσι πᾶσι τὸ ἴσον, σε Θουκ.· ἐμοὶ τούτων οὐδὲν μέτεσσι, σε Πλάτ.

μέτ-ειμι, Αττ. μέλ. του μετέρχομαι, παρατ. μετήειν· Επικ. μτχ. αόρ. α' μετεισάμενος· **I.** πηγαίνω μεταξύ ή ανάμεσα σε άλλους, σε Ομήρ. Ιλ. **II. 1.** πηγαίνω κατόπιν ή πίσω, ακολουθώ, στο ίδ., Ξεν. **2.** με αιτ., πηγαίνω στο κατόπι, πηγαίνω σε αναζήτηση, καταδιώκω, σε Αισχύλ., Θουκ. **3.** καταδιώκω με εκδικητική διάθεση, σε Αισχύλ., Θουκ. δίκας μέτειμί τινα (όπου το δίκας είναι σύστ. αντ.), εκτελώ δικαστική απόφαση για κάποιον, σε Αισχύλ. **4.** στοχεύω, πηγαίνω για μια δουλειά, σε Ευρ. **5.** μέτειμί τινα θυσίαις, πλησιάζω κάποιον με θυσίες, σε Ηρόδ.· με αιτ. και απαρ., ἕνα ἕκαστον μετήεσαν μὴ ἐπιτρέπειν, επεδίωκαν, προσπαθούσαν να μην επιτρέπουν σε κάθε έναν, σε Θουκ. **III.** περνώ από ένα μέρος σε άλλo, σε Θουκ.

μετ-εἶπον, Επικ. **μετ-εἶπον**, λειτουργεῖ ως ἀόρ. β΄ του *μετάφημι*. **I**. μιλῶ ανάμεσα σε ἄλλους, απευθύνομαι σ' αὐτούς, με δοτ. πληθ., σε Όμηρ. **2**. ἀμτβ., μιλῶ ὕστερα, κατόπιν, στον ἴδ.

μετεισθῶ, Ἰων. Παθ. γ΄ ενικ. προστ. του *μεθίημι*.

μετεῖς, Ἰων. ἀντί *μεθ-εἰς*, μτχ. ἀόρ. β΄ του *μεθίημι*.

μετεισάμενος, Επικ. μτχ. Μέσ. ἀόρ. ἀ΄ του *μέτειμι* (*εἶμι*, ἴβο).

μετειώ, Επικ. ἀντί *μετώ*, υποτ. ενεστ. του *μέτειμι* (*εἶμί*, sum).

μετ-εκβαίνω, μέλ. *-βήσομαι*, πηγαίνω ἀπό ἕναν τόπο σε ἄλλο, σε Ηρόδ.: με αιτ., *μετεκβαίνω φθόγγον*, περνῶ ἀπό μια νότα στην ἄλλη, σε Ανθ.

μετ-εκδίδωμι, δίνω ξανά, δανεῖζω, σε Πλούτ.

μετ-εκδύομαι, Μέσ., βγάζω τα ρούχα μου και φορῶ ἄλλα (ανα)θεωρῶ, σε Πλούτ.

μετελεύσομαι, μέλ. του *μετέρχομαι*.

μετελθών, μτχ. ἀόρ. β΄ του *μετέρχομαι*.

μετ-ελευστέον, ρημ. επίθ., κάτι που πρέπει να τιμωρηθεῖ, σε Λουκ.

μετ-εμβαίνω, επιβιβάζομαι σε ἄλλο πλοῖο, σε Πλούτ.

μετ-εμβιβάζω, το μτβ. του προηγ., επιβιβάζω σε ἄλλο πλοῖο, σε Θουκ.

μετέμμεναι, Επικ. ἀντί *μετεῖναι*, ἀπαρ. του *μέτειμι* (*εἶμί*, sum).

μετ-έμφυτος, -ον, αὐτός που ἔχει μολιαστεί για ἄλλη μια φορά, σε Ανθ.

μετενδύω, I. μτβ. στον ἀόρ. ἀ΄ *μετ-ενέδῦσα*, βάζω ἄλλα ρούχα σε κάποιον, ερευνῶ με νέες δυνάμεις, *τινά τι*, σε Λουκ. **II**. Παθ., *μετενδύομαι*, με Ενεργ. ἀόρ. ἀ΄ *μετενέδῦν*, φορῶ ἄλλα ρούχα, σε Στράβ.

μετ-ενεκτέον, ρημ. επίθ. του *μεταφέρω*, σε Στράβ.

μετενήνοχα, παρακ. του *μεταφέρω*.

μετ-εννέπω, μιλῶ ανάμεσα, *τινί*, σε Μόσχ.

μετ-εντίθημι, τοποθετῶ σε ἄλλο μέρος: Μέσ., *μετεντίθεσθαι τὸν γόμον*, μεταφέρω το φορτίο ενός πλοῖου, σε Δημ.

μετ-εξαιρέομαι, Μέσ., ἀποσπῶ ἀπό κάπου και τοποθετῶ κάπου αλλοῦ, σε Δημ.

μετ-εξανίσταμαι, Παθ., μετακινούμαι ἀπό ἕνα μέρος σε ἄλλο, σε Λουκ.

μετ-εξέτεροι, -αι, -α, Ἰων. ἀντων., = *ἔνιοι*, κάποιιοι μεταξύ πολλῶν, συγκεκριμένα πρόσωπα, σε Ηρόδ.

μετ-έπειτα, επίρρ., ὕστερα, κατόπιν, σε Όμηρ.: Ἰων. **μετ-έπειτεν**, σε Ηρόδ.

μετ-έρχομαι, Αἰολ. και Δωρ. **πεδ-έρχομαι**, μέλ. *μετ-ελεύσομαι* (στην Αττ., ο παρατ. και ο μέλ. εἶναι δανεισμένοι ἀπό το *μέτειμι*, βλ. αὐτ.): αποθ., με ἀόρ. β΄ *μετ-ἦλθον*, παρακ. *-ελήλυθα*: **I**. ἔρχομαι ἢ πηγαίνω ανάμεσα σε ἄλλους, με δοτ. πληθ. ἢ ἀμτβ., σε Όμηρ.: *μετελθών*, ἔχω πάει ανάμεσα στις τάξεις του στρατεύματος, σε Ομήρ. Ἰλ. **II**. πηγαίνω σε ἄλλο μέρος, στο ἴδ.: απλῶς, ἔρχομαι μετά, ακολουθῶ, σε Πίνδ. **III**. **1**. με αιτ., ακολουθῶ, πηγαίνω προς ἀναζήτηση, πηγαίνω προς ἔρευνα, σε Ομήρ. Ἰλ., Αττ.: γενικά, ἀναζητῶ, στοχεύω, ἀποσκοπῶ, σε Ευρ., Θουκ. **2**. με εχθρική σημασία, καταδιώκω, σε Ομήρ. Ἰλ., Ηρόδ., Αττ.: με αιτ. πράγμ., ζητῶ να εκδικηθῶ, σε Αἰσχύλ., Ευρ.: *έπειτα*, με διπλή αιτ. προσ. και πράγμ., *μετέρχομαί τί τινα*, παίρνω ἐκδίκηση για ἕνα ἐγκλημα ἀπό κάποιον, σε Ευρ. **3**. λέγεται για πράγματα, ἐπιζητῶ, στοχεύω, ἐπιδιώκω μια δουλειά, σε Όμηρ., Αττ. **4**. πλησιάζω με προσευχές, Λατ. *adire, prosequi, τινα*, σε Ηρόδ., Ευρ.: ἐπιδιώκω, ζητῶ την νίκη, σε Πίνδ.

μετέσσῦτο, Επικ. γ΄ ενικ. ἀόρ. β΄ του *μετασεύομαι*.

μετ-εύχομαι, μέλ. *-εύξομαι*, αποθ., ἀλλάζω ἐπιθυμία, ἐπιθυμῶ κάτι ἄλλο, σε Ευρ.

μετέφημι, παρατ. του *μετάφημι*.

μετ-έχω, Αιολ. **πεδ-έχω**, μέλ. *μεθ-έζω*, παρακ. *μετ-έσχηκα*. **1.** συμμετέχω, απολαμβάνω μερίδιο, έχω μερίδιο σε κάτι, λαμβάνω μέρος σε κάτι, κάπου, με γεν. πράγμ., σε Θεόγν., Αισχύλ. · με γεν. προσ., απολαμβάνω τη φιλία κάποιου, σε Ξεν. · *μετέχω τῶν πεντακισχιλίων*, είναι μέλη των 5.000 κατά διαδοχή, σε Θουκ. · με προσθήκη δοτ. προσ., *μετέχω τινός τινι*, συμμετέχω σε κάτι από κοινού με κάποιον άλλο, σε Πίνδ., Ευρ. · συχνά το τμήμα ή το μερίδιο δηλώνεται, *μετέχω τάφου μέρος*, σε Αισχύλ. κ.λπ. **2.** σπανίως με αιτ. μόνο, *ἀκερδῆ χάριν μετέχω*, σε Σοφ. **3.** αμτβ., *οἱ μετέχοντες*, σύντροφοι, σε Ηρόδ.

μετέω, Ιων. αντί *μετῶ*, υποτ. του *μέτειμι* (*εἰμί*, sum).

μετεωρίζω (μετέωρος), μέλ. -*σω*, **I.** ανυψώνω σε μεγάλο ύψος, υψώνω, σε Θουκ. · **II.** Μέσ., *δελφίνας μετεωρίζου*, ανασήκωσε τα δελφίνια σου (βλ.

[δελφίς](#) II), σε Αριστοφ. — Παθ., υψώνομαι, πλέω στους αιθέρες, Λατ. suspendi, στον ίδ. κ.λπ. λέγεται για πλοία, ανοίγομαι στο πέλαγος, σε Θουκ.

III. μεταφ., ξεσηκώνω, αναπτερώνω κάποιον με ψεύτικες ελπίδες, σε Δημ. — Παθ., είμαι ξεσηκωμένος, ενθουσιασμένος, σε Αριστοφ.

μετεωρο-κοπέω (κόπτω), μέλ. -*ήσω*, φλυαρώ για υψηλά ζητήματα, σε Αριστοφ.

μετεωρο-λέσχης, -ου, ό, αυτός που φλυαρεί για υψηλά θέματα, αιθεροβάμων, οραματιστής, σε Πλάτ.

μετεωρολογέω, μέλ. -*ήσω*, μιλώ για υψηλά θέματα, σε Πλάτ.

μετεωρολογία, ή, συζήτηση για υψηλά ζητήματα, σε Πλάτ.

μετεωρο-λόγος, ό (λέγω), αυτός που μιλάει για τα ουράνια σώματα, αστρονόμος, σε Πλάτ.

μετέωρος, -ον (έώρα, αείρω), Επικ. **μετήγορος**, βλ. αυτ., **I.** αυτός που έχει ανυψωθεί από το έδαφος, ο κρεμάμενος, Λατ. suspensus, σε Ηρόδ. · αυτός που

βρίσκεται σε υψηλό έδαφος, σε Θουκ. **II. 1.** όπως το *μετάρσιος*, στα μεσούρανα, ψηλά στον αέρα, Λατ. sublimis, σε Ηρόδ., Αριστοφ. · *Ἄήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον*, να περιίπταται στα ύψη, σε Αριστοφ. · *τὰ μετέωρα χωρία*, οι περιοχές της ατμόσφαιρας, στον ίδ. · *τὰ μετέωρα*, αντικείμενα ψηλά στον ουρανό, αστρονομικά φαινόμενα, στον ίδ., σε Πλάτ. **2.** στην ανοιχτή θάλασσα, πέρα μακριά στη θάλασσα, λέγεται για πλοία, σε Θουκ. **III. 1.**

μεταφ., λέγεται για τον νου, εξηρμένος, ξεσηκωμένος, στα όρια της

προσμονής, σε αεροβασία, Λατ. spe erectus, στον ίδ. **2.** ταλαντευόμενος, αβέβαιος, σε Δημ. · επίρρ., *μετεώρως ἔχειν*, είμαι σε αβεβαιότητα, σε Πλούτ.

μετεωρο-σκόπος, ό, αιθεροβάμων, σε Πλάτ.

μετεωρο-σοφιστής, ό, σοφιστής που ασχολείται με την αστρολογία, τα μετεωρολογικά φαινόμενα, σε Αριστοφ.

μετεωρο-φέναξ, -άκος, ό, αυτός που εξαπατά μέσω αστρολογικών σοφιστειών, σε Αριστοφ.

μετήϊσαν, Ιων. γ' πληθ. παρατ. του *μέτειμι* (*εἰμι*, ibo).

μετήλθον, αόρ. β' του *μετέρχομαι*.

μετ-ηνέμιος, -ον (άνεμος), γρήγορος όπως ο άνεμος, σε Ανθ.

μετ-ήορος, -ον, Επικ. τύπος του *μετέωρος*. **I.** αυτός που έχει σηκωθεί από το έδαφος, κρεμάμενος, σε Ομήρ. Ιλ. · Δωρ. **πεδώορος**, σε Αισχύλ. **II.** μεταφ., ταλαντευόμενος, απερίσκεπτος, σε Ομηρ. Ύμν.

μετήρα, αόρ. α' του *μεταίρω*.

μετήσεσθαι, Ιων. απαρ. Μέσ. μέλ. του *μεθήμι*.

μετίει, βλ. [μεθίημι](#).

μετίετο, Ιων. αντί *μεθίετο*, γ' ενικ. Μέσ. παρατ. του *μεθήμι*.

μετ-ίημι, μετ-ίστημι, Ἰων. ἀντί μεθ-

μετ-ίσχω, = μετέχω, με γεν. πράγμ., σε Ηρόδ.

μετοικεσία, ἦ, = μετοικία I, σε Ανθ.· η Ἐξωση ἢ η Αιχμαλωσία των Ἰουδαίων, σε Κ.Δ.

μετ-οικέω, μέλ. -ήσω, **I.** ἀλλάζω κατοικία, μετακινούμαι σε ἄλλον τόπο, με αιτ. του τόπου, σε Ευρ.· με δοτ. του τόπου, εγκαθίσταμαι, σε Πίνδ. **II.** ἀμτβ., εἶμαι μέτοικος ἢ κάτοικος, κατοικῶ σε ξένη πόλη, σε Ευρ., Ἀριστοφ. κ.λπ.

μετοίκησις, ἦ, = το ἐπὸμ. **I.**, σε Πλάτ.

μετοικία, ἦ, I. ἀλλαγὴ κατοικίας, μετακίνηση, μετανάστευση, σε Θουκ. **II.** ἀποικισμὸς ὡς μέτοικος, εγκατάσταση ἢ διαμονὴ σε ξένη πόλη, σε Αἰσχύλ. κ.λπ.

μετοικίζω, οδηγῶ ἀποίκους σε ἄλλον τόπο διαμονῆς, σε Πλούτ.

μετοικικός, -ή, -όν, αὐτὸς που βρίσκεται στὴν κατάσταση ἐνὸς μετοίκου, σε Πλούτ.· τὸ μετοικικόν, ὁ κατάλογος αὐτῶν που εἶναι μέτοικοι, σε Λουκ.

μετοίκιον, τό, I. φόρος που καταβάλλεται ἀπ' ὅσους εἶναι μέτοικοι, σε Πλάτ. **II.** μετοίκια, τά, εορτὴ ἐπ' ευκαιρία του ἐποικισμοῦ (ὅταν ὁ Θησέας ἔνωσε ὅλες τις κωμοπόλεις στὴν πόλη των Ἀθηνῶν), σε Πλούτ.

μετοικισμός, -οῦ, ὁ (μετοικίζω), μετανάστευση, σε Πλούτ.

μετοικιστής, -οῦ, ὁ (μετοικίζω), μετανάστης, σε Πλούτ.

μετ-οικοδομέω, μέλ. -ήσω, χτίζω με διαφορετικὸ τρόπο, σε Πλούτ.

μέτ-οικος, -ον, I. αὐτὸς που ἀλλάζει τόπο διαμονῆς, μεταναστεύει καὶ εγκαθίσταται κάπου ἀλλοῦ, σε Ηρόδ. **II. 1.** ὡς ουσ. μέτοικος ὁ, ἦ, ξένος που ἔχει εγκατασταθεῖ σε ξένη πόλη, ἐποικος, μετανάστης, προσωρινὸς κάτοικος, σε Αἰσχύλ. κ.λπ.· μέτοικος γῆς, κάποιος που ἔχει εγκατασταθεῖ, ἀποικήσει σε μιὰ χώρα, στον ἰδ. **2.** στὴν Ἀθήνα, κάτοικος ξένης καταγωγῆς, που πλήρωνε φόρο (μετοίκιον) ἀλλὰ δὲν ἀπολάμβανε κανένα ἀπὸ τα δικαιώματα του πολίτη, σε Θουκ. κ.λπ.

μετοικο-φύλαξ, ὁ, ἦ, φύλακας των μετοίκων, σε Ξεν.

μετ-οίχομαι, μέλ. -οιχῆσομαι, **1.** ἀποθ., ἔχω πάρει στο κατόπι, ἔχω πάει πρὸς ἀναζήτηση, με αιτ. προσ., σε Ὀμηρ.· με αιτ. πράγμ., ἀναζητῶ, ἐπιδιώκω, σε Ευρ. **2.** με ἐχθρική πρόθεση, καταδιώκω, σε Ὀμήρ. Ἰλ. **3.** ἔχω πάει ἀνάμεσα ἢ διὰ μέσου, σε Ὀμήρ. Ὀδ. **4.** ἔχω πάει μαζί με, στο ἰδ.

μετ-οκλάζω, μέλ. -σω, ἀλλάζω θέση συνεχῶς ἀπὸ το ἓνα γόνατο στο ἄλλο ὅταν εἶμαι καθισμένος οκλαδόν· λέγεται γιὰ δειλὸ που παραμονεύει στους θάμνους, σε Ὀμήρ. Ἰλ.